
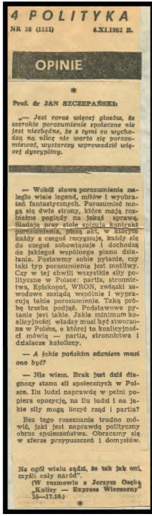

Logotyp	Nazwa instytucji Muzeum Ustrońskie	
Tytuł jednostki / publikacji / fotografii Opinie. Prof. Jan Szczepański, „Polityka”, 6.XI.1982 r., nr 38(1331), Rok XXV, s. 4.		
Ilość stron oryginału 1	Ilość skanów 1	Liczba plików publikacji 5
Autor Jan Szczepański, Jerzy	Wydawnictwo / zakład fotograficzny Robotnicza Spółdzielnia	Skan okładki
Miejsce wydania Warszawa	Rok wydania / Data powstania 1982	
Sygnatura ---	Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.) artykuł	
Wymiary (wys x szer) 6,2 x 21,6 cm	Stan zachowania ---	Charakterystyka skanowanego obiektu Fragmenty wywiadu z Janem Szczepańskim, przeprowadzonego dla Expressu Wieczornego (wydanie z dn. 15 – 17.10.), poświęconego kwestii porozumienia społecznego jako rozwiązania wymagającego zawsze dwóch stron.
Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce) XIX wiek, XX wiek, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Jan Szczepański, Jerzy Osęka		
Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuznia, letnicy itp.) polityka, społeczeństwo, socjalizm, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, Tygodnik „Polityka”, socjologia, ekonomia, stan wojenny 1981 – 1983, gospodarka, problemy gospodarcze, strajki, rolnictwo, przemysł, Wojskowa Rada Ocalenia Narodowego, Episkopat Polski, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”,		
Prawa autorskie ---		

OPINIE

*

Prof. dr JAN SZCZEPAŃSKI:

— Jest coraz więcej głosów, że szerokie porozumienie społeczne nie jest niezbędne, że z tymi co wychodzą na ulicę nie warto się porozumiewać, wystarczy wprowadzić więcej dyscypliny.

— Wokół słowa porozumienie narodziło wiele legend, mitów i wyobrażeń fantastycznych. Porozumieć mogą się dwie strony, które mają rozbieżne poglądy na jakąś sprawę. Siadają przy stole spisują kontrakt porozumienia, piszą akt, w którym każdy z czegoś rezygnuje, każdy się do czegoś zobowiązuje i dochodzą do jakiegoś wspólnego planu działania. Postawmy sobie pytanie, czy taki typ porozumienia jest możliwy. Czy w tej chwili wszystkie siły polityczne w Polsce: partia, stronnictwa, Episkopat, WRON, związki zawodowe zasiadają wspólnie i wypracują takie porozumienie. Taką próbę trzeba podjąć. Podstawowe pytanie jest takie. Jakie minimum koalicyjności władzy musi być stworzone w Polsce, o której to koalicyjności mówią — partia, stronnictwa i działacze katoliccy.

— A jakie pańskim zdaniem musi ono być?

— Nie wiem. Brak jest dziś diagnozy stanu sił społecznych w Polsce. Ilu ludzi naprawdę w pełni popiera opozycję, na ilu ludzi i na jakie siły mogą liczyć rząd i partia?

Bez tego rozeznania trudno mówić, jaki jest naprawdę polityczny obraz społeczeństwa. Obracamy się w sferze przypuszczeń i domysłów.

Na ogół wielu sądzi, że tak jak oni, myśli cały naród”.

(W rozmowie z Jerzym Osęką „Kulisy — Express Wieczorny” 15—17.10.)

*